

Protokol pro zápis kvalitativního dotázníku

Číslo

Datum

Skupina divadla MDB

Vaše jméno Helena Brzobohatá

Demografické údaje o respondentovi

Věk 1989

Pohlaví: žena

Studium stredoškolské

Povolání student

Poznámky

Přepis rozhovoru

První otázka. Jak trávíte volný čas?

Volný čas?

Volný čas.

Jsem čekala něco s tím divadlem.

Zatím ne.

Tak nejmíc času mi asi zabere, že jsem v skautském hnutí, takže to mi zabírá hodně z volného času, tak celé dva dny z týdne a jinak asi učení, víc toho volného času nemám.

A je to teda i ta kultura?

Určitě. A jednou měsíčně chodím do divadla.

Máte u nás předplatné, že jo?

Uhm. A i kdybych neměla to předplatný, tak na to divadlo si najdu čas určitě a hodně jako to čtení, a tak.

A když byste to zkusila nějak procentuálně vyjádřit, kolik z toho zaujímá kultura z toho volného času...

Kultura?

Uhm. V divadle. Jestli je to opravdu jen ten jeden, ta jedna v měsíci návštěva.

Obecně je tam kultura, občas nějaké to kino, teda ne kino, spíš filmy doma, tak kdybych to vzala celkově, tak dvě hodiny týdně. No možná míň.

Dala byste dohromady, kde jste byla za poslední měsíc?

Městské divadlo, jednou v kině a jinak asi nikde. Pozorování všech filmů provádíme doma, knížky se taky čtou doma a jinak kulturně, žádná výstava nebo tak.

Co se týče té kultury, vlastně, v podstatě to divadlo, sledování filmů a čtení, tak to divadlo je trošičku v menšině.

U mne ani ne, protože... tak na stejno s filmama.

Jaká divadla navštěvujete nejčastěji?

Nejčastěji navštěvuji Městské divadlo Brno, které navštěvuju tak jednou za měsíc podle toho předplatného a asi tak jednou za rok, někdy jednou za půl rok Mahenovo divadlo. Činohru.

Žádný jiný.

Ne.

Jaký typ divadla preferujete z hlediska žánru?

Z hlediska žánru mi vyhovuje to předplatný, že mám na výběr, že se nemusím rozhodovat.

Určitě mám hodně oblíbený muzikály, ale nepreferuji žádný... nemám příliš v lásce operu, na kterou teda nechodím. Je to činohra a muzikál.

Vyhovuje vám to divadlo i z hlediska prostoru? Jak vypadají sály třeba...

Určitě.

Jo?

Je hodně velký, tak...

Hudební scéna.

Hudební scéna je hodně velká. Takže to působí ohromujícím dojmem. Jak je ten muzikál, tak se tam člověk cítí úplně malý. Žádné větší výhrady nemám.

A sledujete působení tvůrců tady z Městského divadla, dejme tomu režisérů nebo i herců někde jinde, v jiných divadlech, film, televize?

Tak, působení režisérů moc nesleduju, občas když čtu na internetu, tak si uvědomím, že to jméno znám a působení herců občas sleduju, protože sem chodím dlouho a mám nějaké oblíbené a tak. Takže většinou jenom, teda pokud někam nejedete, tak zaznamenám, že někdo přijel do Prahy a tak. Nebože tam někdo hraje a pak mám radost, když ho vidím v Brně, jinak moc ne.

A jak to berete ty odchody?

Ty odchody do Prahy?

No.

Srdceryvně.

Nezanevřete pak na toho herce?

Když se vrátí tak ne, když ho už nevidím, tak na něho do Prahy nepojedu, už ho nikdy neuvidím, no. A občas vím, že hrají herci i v ostatních divadlech v Brně, ale...

Nechodíte tam na nich?

Ne.

Myslíte si, že má Městské divadlo nějaké specifikum, kterým se vymezuje vůči jiným divadlům?

Má toho hodně na repertoáru, na mě to působí jako obrovská mašinerie, která pořád chrlí skvělé najmě muzikály, prostě známé a je jich hodně, prostě působí jako obrovská mašinerie a jinak... prostě divadlo, s mými vrstevníky navštěvujeme Městský nejčastěji, i když z finančního hlediska to není moc... tohle divadlo a pak Mahenka.

Čili byste řekla, že to divadlo je specifické tím, že dělá muzikálovou produkci?

Což jinde v Brně není.

Chodíte i mimo předplatné?

Minimálně.

Minimálně; a když už, tak podle čeho si vybíráte?

Třeba muzikál, který se mi hrozně líbil, a už uběhla nějaká doba, co jsem ho viděla.

Takže ho chcete vidět znovu?

Chtěla bych ho vidět znovu a třeba v jiné alternaci, a protože moje maminka v tom chodí, takže má ten přístup k tomu a občas se dostaneme na premiéru, to vítám.

Když jedete na nějaký představení, teda když kupujete lístky, tak kdo to vybírá? Jestli jste to vy, nebo je to někdo jiný? Jste pasivní?

Jsem spíš pasivní.

Pasivní, ano?

Nebo jenom kus... protože všechny tyhle věci dostává maminka...

Čili využíváte toho, že maminka...

Vyžívám a občas popostrčím, které divadlo by mohla vzít.

A jak rychle vybíráte? Dokážete být operativní, co se týče divadla? To znamená, potřebujete nějakou dlouhou přípravu na představení, potřebujete se nachystat nebo můžete se sbalit a za hodinu můžu do divadla?

Jsem velmi operativní v tomhle případě. Když vím, že jdu, tak se na to nějaký čas těším, ale příprava je velmi rychlá a některé dny jsou velmi hektické, takže někdy jdu i ze školy přímo do divadla. Nemám žádnou velkou přípravu doma, že bych si přečetla to dílo.

Z jakého důvodu chodíte do divadla? Myslím tím divadlo jako divadlo, chcete vidět jenom ten konkrétní titul, nebo je to pro vás i společenská událost?

Asi všechno dohromady. Prostě dívat se na to, hodnotit to z laického hlediska ty výkony, jednak je to nový zážitek pro mne a je to rodinné setkání, protože máme předplatné rodinka a jinak se moc nepotkáváme, takže tady je to... jedna z mála příležitostí potkat rodinu. A taky to předplatné ve stejné skupině mají i rodinní známí, které už jinde nepotkám. To pak natahuje i ty přestávky.

A spojujete divadlo s nějakou jinou společenskou událostí; to znamená, jdete si potom sednout někam na víno povykládat si, anebo když by se stalo, že vám divadlo koliduje s nějakou velkou událostí, dejme tomu velká rodinná oslava, čemu dáte přednost?

Tak nespojuji to se žádnou další událostí, jdeme opravdu jen do toho divadla, protože nekončí úplně brzo a přednost? Osobně divadlu, ale protože máme předplatný, tak nic z rodinných

důvodů tam nebude a z osobních – tím, že je to večer, tak to většinou nenastane, a pokud, tak záleží, co je to za jinou akci.

Dejme tomu, maminka bude mít padesátiny, velká oslava, tak prostě...

Tam budu muset jít.

...tak, jdete na oslavu. A divadlo nějak zařídíte.

Uhm.

A když chodíte večer na představení, všímáte si obecenstva, ostatních lidí kolem sebe?

Sedíme docela vpředu, takže asi minimálně.

O přestávkách?

To já si povídám s přáteli.

Takže si moc nevšímáte publika?

Ono se nemění, takže já ty lidi znám, občas mě překvapí ta reakce, myslím si, že je to divná reakce toho publika.

A dejme tomu i oblečení, nebo když chodíte třeba do Mahenky, liší se obecenstvo v Mahence od toho obecenstva v Městském divadle?

Příliš nepozoruju...

Čili nepozorujete, nemáte pocit...

Občas mě někdo překvapí, kdo svým vzezřením, teda jako do divadla nepatří, ale tak... je to jedna z příležitostí vypadat slušně, občas mě překvapí nějaké tričko. Nic obecný.

Dokázala byste nějak charakterizovat obecenstvo Městského divadla? Mladí, staří a tak dále? Asi moc ne, jste říkala, že si těch lidí moc nevšímáte.

Jako určitě spíš starší, nejsou to třeba mí vrstevníci.

Můžete mi povyprávět třeba váš první zážitek z divadla nebo nejsilnější?

Nejsilnější?

Uhm. A vzpomenete si na ten první?

Na ten první, nějaký školní představení.

Jako první zážitek z divadla, i negativní.

Jednou jsme šli za trest za vysvědčení na balet.

Na balet za trest?

Asi maminka chtěla abych měla větší rozhled. A jinak vím, že první představení byl asi Babylon, který si pamatuju a viděla jsem toho už spoustu a největší zážitek pro mě bylo otevření Nové scény Vlasama – to byl velký zážitek plus ta velká scéna, když se tam člověk najednou ocitl, tak to bylo super. To byl můj nejlepší zážitek z divadla.

Já myslím, že to stačí, ty Vlasy a ten prostor Hudební scény, určitě ohromující zážitek.

Co se vám líbilo? V poslední době.

Poslední dobou Jekyll a Výkřiky do tmy. Činohru má ráda některý kusy a ty Výkřiky byly super. A pak Kočka na rozpálené střeše. A třeba Mozart, na tom jsem byla dvakrát určitě.

A předpokládám, že do divadla vás asi přivedla maminka?

Uhm. Určitě.

Je to tak. Z jakého důvodu navštívíte Městské divadlo?

Z těch rodinných důvodů, rodiče když chodili na předplatný a pak se uvolnili místa a přivedli mě s bratrem a už tam chodíme, mám pocit spoustu let.

Líbí se vám...

Ano, jsem tu spokojená. A nemám důvod to měnit.

A čím by se to dalo nějak vysvětlit? Říkala jste, líbí se vám repertoár, složení repertoáru, to vám vyhovuje, střídání činohry a muzikálu...

Kvalita nebo tak...

Čili herectví; já se vás teď budu ptát jek se vám líbí; čili herectví? Tady v divadle.

Já se vždycky těším na ty herce, že je už znám, a tak.

Máte nějakých konkrétních oblíbených? Kterí to jsou?

Tak určitě Vitázek, a teď jsem si ho hodně oblíbila v činohře, tak Stehlík s Matějkou, ti jsou teda... Macha a pak mám ještě ráda Holišovou s Coufalovou a teď mě v Jekyllovi zaujala ta nová, nevím, jak se jmenuje.

Matušovová.

Možná.

Ta hraje tu prostitutku.

Jo. Ne že bych měla nějaké neoblíbené, jenom když vidím toto obsazení, tak si říkám - jo dobrý.

Čili dá se říct, že máte ráda to divadlo i díky svým hercům?

Určitě. Nechodím na ně, to se nedá, ale je to tak jako příjemné. Protože znám dlouho některé, tak můžu srovnávat i jiné hry.

Dokázala byste vystihnout vaše pocity, když vidíte představení, které se opravdu povedlo a pak, které se opravdu nepovedlo?

Když se povedlo, tak z toho mám zážitek, a pak si to doma stáhnou a kouknou se na to i jinak, poslechnou si písničky.

Čili si to chcete i trošku zafixovat.

Případně.

To se týká těch muzikálů. A když se nepovede?

Když se nepovede, nevím, jestli to poznám, když se nepovede.

To znamená, že vám se nelíbí. Když se vám něco nelíbí.

Nelíbí. Tak mám takový neutrální pocit, hned začnu přemýšlet o jiných věcech, třeba.

Čili, jak kdybyste v divadle nebyla.

No, možná. Nemám žádný příjemný pocity, prostě to nemá ve mně odezvu.

Nejste našťvaná?

Ne, to ne.

Říkala jste, že v poslední době vás nadchl Jekyll a tak, a co se vám nelíbilo?

Protože těch představení bylo hodně, tak spíš si nevím vzpomenout. Mary Poppins, to byla taká divná pohádka, teda ten příběh a tak. Třeba oproti mým rodičům, kteří to znali jako malí, tak jsem měla pocit, že si to užívají, kdežto pro mě to přišlo divný. Co já znám, tak se nelíbila ani mým známým, co jsme byly.

No tak teď byla ta Zkrocenka, nevím, jestli jste to viděli?

Uhm. Potom Jekyll, kterej byl super. Výkřiky do tmy, který byly taky super.

Tak já nevím, končili Tři mušketýři, byla derniéra.

Ta byla dávno. Asi nemám žádný, který by vyloženě...

...se nelíbili.

I když něco bylo teď. Že to bylo divný, ale nemůžu si vzpomenou. Na činohře.

O čem to bylo?

No si nemůžu vzpomenout.

Taková zvláštní byla Síla zvyku s Mazákem.

To se mi líbilo.

Líbilo? Ten Bernhard není tak srozumitelný všem.

Nevím, teď to bylo poměrně nedávno.

Mojžíš.

Jo, to je ono. Ten byl příliš dlouhý. Vyprávěli příběh, hrozně se opakoval. Ó Bože a zase něco. A ten příběh člověk znal, tak spíš čekal, co se stane, co bude, bylo to moc dlouhý.

Zlepší vám divadlo náladu? Když máte třeba špatnej den?

Určitě.

Teda, pokud se povede.

Se těším, a když vím, že za dva týdny jdu do divadla, tak se dva týdny těším dopředu a pak mi to určitě zlepší náladu. Já jsem schopná poslouchat v mp3-objkách ty muzikály, to mi vždycky spraví náladu a mnohdy i jinde než v tom divadle.

Tou hudbou si ten zážitek zopakujete.

Uhm.